

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek az EK-Szerződés 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.406 — tengeri tömlők ügy) 2009. január 28-án hozott C(2009) 428 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kérik, amennyiben az megállapítja felelősségüket a tengeri csövek ágazatban az EGT-ben elkövetett egyszeri és folyamatos jogsértésért, amely ajánlatok odaítélése, ár- és kvótameghatározás, eladási feltételek megállapítása, a piac földrajzi felosztása és az árakra vonatkozó bizalmas információk cseréje, eladási mennyiségek és a közbeszerzési eljárások révén valósult meg. Továbbá a felperesekre kiszabott bírság csökkentését kérik.

A felperesek kilenc jogalapot adnak elő a keresetük alátámasztására.

A felelősség betudhatóságára vonatkozó kérdéseket érintő első három jogalappal kapcsolatban a felperesek a következőképpen érvelnek:

Először is azt állítják, hogy a Bizottság azáltal, hogy a Parker ITR-t tartotta felelősnek a még mindig létező, gazdasági tevékenységeket kifejtő és eltérő vállalkozáshoz tartozó jogi személyek által 2002. január 1-je előtt elkövetett jogsértésért, a vitatott határozatban megsértette a személyes felelősség elvét, visszaélt a hatáskörével az elévülésre vonatkozó szabályok megkerülése érdekében, megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét és megsértette az indokolási kötelezettségét.

Másodszor, a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban megsértette a személyes felelősség elvét azáltal, hogy megállapította a felelősségüket a Parker ITR egyik alkalmazottjának jogellenes magatartásáért, mivel i) az alkalmazott maga személyes érdekéből vett részt a kartell tevékenységeiben; ii) jogtalan előnszerzés végett vezette a Parker ITR Oil & Gas Business részlegét, a felperesektől függetlenül; iii) az alkalmazott jogellenes magatartása kárt okozott a Parker ITR-nek.

Harmadszor, a felperesek azt állítják, hogy a megtámadott határozat téves, amennyiben Parker Hannifin-t tartja felelősnek a 2002. január 31. és 2006. június 9. közötti időszakra vonatkozóan, mert a felperesek teljesen megcáfoltak minden vélelmet azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy Parker Hannifin döntő befolyást gyakorolt volna a teljesen a tulajdonában lévő Parker ITR leányvállalat olaj- és gáztömlőkre vonatkozó tevékenységeire, és hogy a határozatban hivatkozott érvek és dokumentumok közül egyik sem ingatja meg e cáfolatot illetve nem minősül a Parker Hannifin által ezen időszak során a Parker ITR-re gyakorolt döntő befolyás bizonyítékának.

A bírság összegére vonatkozó többi hat jogalappal kapcsolatban a felperesek az alábbiakat adják elő:

Negyedszer azt állítják, hogy a megtámadott határozat nyilvánvaló hibát tartalmaz, amennyiben az 1986. április 1. és 1997. május 13. közötti időszakra vonatkozó jogsértést és az 1999. június 11. és 2007. május 2. közötti jogsértést vagy egységes és folyamatos, vagy ismételt jogsértésként határozza meg az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 25. cikke (2) bekezdésének második mondata értelmében. Következésképpen a felperesek véleménye

szerint az 1986. április 1. és 1997. május 13. közötti időszakra vonatkozóan elévült a Bizottság bírságkiszabási joga.

Ötödször a felperesek azt állítják, hogy a határozat téves, amennyiben úgy tekinti, hogy a Parker ITR volt a kartell vezetője 1999. június 11-től 2001. szeptember 30-ig.

Hatodszor, úgy érvelnek, hogy a megtámadott határozat megsértette a személyes felelősség elvét és az indokolási kötelezettséget a Parker Hannifinre a Parker ITR állítólagos vezető szerepe miatt kiszabott bírság növelésével kapcsolatban.

Hetedszer a felperesek úgy érvelnek, hogy a határozat megsértette a bizalomvédelem elvét azáltal, hogy „az EGT-n belüli összesített eladások” kiszámításának céljából figyelembe vette a Bizottság bírságkiszabási iránymutatásának⁽²⁾ 18. pontja értelmében az EGT-n belül letelepedett társaságoknak kiszámlázott, de az EGT-n belül ki nem szállított termékek értékesítését.

Nyolcadszor a felperesek azt állítják, hogy a megtámadott határozat, azáltal, hogy a Parker Hannifin konszolidált forgalmát vette alapul a bírság 10 %-os küszöbének kiszámítása céljából, amelyért a Parker ITR-t egyedüli felelősségét állapította meg, tévesen értelmezte az 1/2003 rendelet 23. cikkét, megsértette a személyes felelősség elvét, valamint az indokolási kötelezettségét.

Kilencedszer, a felperesek úgy érvelnek, hogy a határozat megsértette a bizalomvédelem elvét és az indokolási kötelezettséget, mivel elutasította a felperesekre kiszabott bírság együttműködésükért való csökkentését.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003 L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

⁽²⁾ Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló bizottsági iránymutatás (HL 2006., C 210, 2. o.)

2009. április 9-én benyújtott kereset — Trelleborg kontra Bizottság

(T-148/09. sz. ügy)

(2009/C 141/107)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Trelleborg AB (Trelleborg, Svédország) (képviselők: J. Joshua barrister és E. Aliende Rodríguez ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a vitatott határozat 1. cikkét, amennyiben a felperesre vonatkozik, és mindenesetre legalább annyiban, amennyiben 1999. június 21-ét megelőzően állapít meg a felperes által elkövetett jogsértést;

- csökkentse a felperesre a 2. cikkben kiszabott bírságot a határozatban található nyilvánvaló hibák kijavítása érdekében;
- a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EK-Szerződés 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.406 — tengeri tömlők ügy) 2009. január 28-án hozott C(2009) 428 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amennyiben az megállapítja felelősségét a tengeri csövek ágazatban az EGT-ben elkövetett egyszeri és folyamatos jogsértésben való részvételért, amely ajánlatok odaítélése, ár- és kvótameghatározás, eladási feltételek megállapítása, a piac földrajzi felosztása és az árakra vonatkozó bizalmas információk cseréje, eladási mennyiségek és a közbeszerzési eljárások révén valósult meg. Továbbá a felperesekre kiszabott bírság csökkentését kéri.

A felperes két jogalapot hoz fel keresete alátámasztására.

Először is azt állítja, hogy a Bizottság arra vonatkozó jogköre, hogy bírságot szabjon ki az 1999. június 21. előtti időszak tekintetében elévült az 1/2003 rendelet 25. cikke (1) bekezdése értelmében, mivel a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nyilvánvaló ténybeli és jogi hibát vétett, amikor azt állapította meg, hogy a felperes egyetlen folyamatos jogsértést követett el.

Másodszor a felperes azt állítja, hogy a Bizottságnak nem fűződik jogos érdeke a jogsértés deklaratív megállapításához az 1997 májusában véget érő első időszak vonatkozásában.

Először is azt állítja, hogy a Parlament rosszul értelmezte, és rosszul alkalmazta az európai parlamenti képviselők költségeire és a juttatásaira vonatkozó szabályozás (FID) 14. cikkét többek között azzal, hogy a felperes számára visszaható hatállyal olyan megterhelő követelményeket próbált meg előírni, amelyek az irányadó időpontban a képviselőkkel szemben egyáltalán nem léteztek, és azzal, hogy nem határozta meg pontosan, hogy a kiadások melyik tételét tekinti jogosulatlanul kifizetettnek.

Másodszor azt állítja, hogy a Parlament egy állítólagos „összeférhetetlenségre” hivatkozott, megsértve a jogbiztonság elvét, mivel a korábbi gyakorlattal összeegyeztethetetlen, a kihirdetett szabályoknak nem megfelelő módon járt el, anélkül hogy egyértelmű és átlátható előírásokat állapított volna meg. A felperes azt állítja, hogy a Parlament határozata ténybelileg és jogilag megalapozatlan.

Harmadszor azt állítja, hogy a Parlament nem teljesítette a FID szabályzat 27. cikkének alapvető eljárási követelményeit, többek között a quaestorokkal való előzetes konzultáció, a „kivételes esetet” igazoló körülmények, a felperesnek a határozat meghozatala előtti meghallgatása tekintetében, valamint azon követelményt illetően, hogy a határozatot az elnökségnek kell elfogadnia.

Negyedszer azt állítja, hogy az alperes a felperestől HÉA-t próbált meg visszakövetelni, anélkül hogy arra jogalapja lett volna.

Végül azt állítja, hogy a Parlament ügyében — a védelemhez való jogának megsértésével és jogalap vagy indokolás nélkül — idő előtt fordult az OLAF-hoz.

2009. április 10-én benyújtott kereset — Dover kontra Parlament

(T-149/09. sz. ügy)

(2009/C 141/108)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Densmore Ronald Dover (Borehamwood, Egyesült Királyság) (képviselők: D. Vaughan QC Barrister, M. Lester Barrister és M. French Solicitor)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság rendeljen el pervezető intézkedéseket az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 64. cikke alapján a keresetben kifejtettek szerint;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Parlamentet a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a keresetében kéri a parlamenti asszisztensi juttatások visszaköveteléséről szóló 2009. január 29-i D(2009) 4639 parlamenti határozat megsemmisítését.

A felperes a keresete alátámasztására öt jogalapot terjeszt elő.

2009. április 10-én benyújtott kereset — Ningbo Yonghong Fasteners kontra Tanács

(T-150/09. sz. ügy)

(2009/C 141/109)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd (képviselők: F. Graafsma és J. Cornelis ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 91/2009/EK tanácsi rendeletet, valamint
- a Tanácsot kötelezze a felperes költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2009. január 26-i 91/2009/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ megsemmisítését a 384/96/EK rendelet⁽²⁾ 2. cikke (7)